

Це включає в себе такі аспекти, як епідеміологічна ситуація, технологічні зрушення, ефективність використання фінансових ресурсів, доступ до альтернативних джерел фінансування та стратегічне мислення у керівників.

Таким чином, підприємства, які обирають сталий розвиток, повинні постійно вдосконалювати свою діяльність, впроваджувати інновації та зміцнювати внутрішній потенціал. Механізм стратегічного розвитку стає ключовою складовою системи управління, спрямованою на досягнення цілей і забезпечення довгострокового розвитку підприємства, що враховує зовнішні та внутрішні виклики.

Список використаних джерел:

1. Сапельнікова Н.Л. Теоретичні основи стратегічного управління розвитку підприємства. *Менеджер*. 2016. № 3. С. 90-101. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nzhm_2016_3_14.
2. Величко Т.Г. Основні напрями стратегічного управління підприємством в умовах сталого розвитку. *Агросвіт*. 2020. № 7. С. 92-96.
3. The business model Canvas. URL: <https://www.strategyzer>.
4. Гринько Т.В. Формування системи управління інноваційним розвитком підприємств. *Вісник Хмельницького національного університету*. 2010. № 4, Т. 2. С. 39-43.
5. Гринько Т.В. Основи управління адаптивним інноваційним розвитком підприємства. *Проблеми економіки*. 2011. № 3. С. 94-97.

Д-р екон. наук Гринько Т. В., Парій Н. М.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

РОЗВИТОК ПІДПРИЄМНИЦЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УМОВАХ ЦИФРОВОЇ ТРАНСФОРМАЦІЇ

Підприємництво, будучи передовим соціально-економічним інститутом, сприяє стійкому розвитку економіки та підвищення рівня добробуту населення. У реаліях сучасності, за умов переходу світу від індустріального суспільства до інформаційного, зростає його роль у трансформаційних процесах.

Удосконалення управління розвитком підприємництва є можливим на основі цифрової трансформації шляхом підвищення технологічного оснащення, доступності інформаційних сервісів та підтримки діяльності суб'єктів підприємництва та зацікавлених сторін на базі цифрових технологій. Удосконалення підприємницької діяльності веде до зміни структури вкладу окремих галузей та регіонів у розвиток економіки та соціальної сфери [2; 3]. Необхідна також

цифрова трансформація процесів як у новостворених, так і в діючих суб'єктах господарювання. Модернізація розвитку на основі цифрової трансформації, каталізатором якої є підприємницька діяльність, стає нагальною вимогою сучасного етапу розвитку. У сучасних умовах для цифрової трансформації управління розвитком підприємницької діяльності формуються необхідні передумови, але, з іншого погляду, необхідний відповідний науково обґрунтований підхід, що дає можливість удосконалювати управління комплексним розвитком підприємництва на основі впровадження цифрових платформ і використання поєднання цифрових технологій.

Впровадження та використання багатьох цифрових технологій багато в чому пов'язане з рівнем розповсюдження Інтернету. Всесвітня мережа відіграє найважливішу роль у забезпеченні доступу до інформації. У діяльності підприємницьких структур можуть використовуватися веб-сайти, інтернет-портали та сторінки у соціальних мережах. Від рівня проникнення мережі залежить розвиток багатьох цифрових технологій, особливо хмарних. Виходячи з цього, можна відзначити, що необхідним є розвиток цифрової інфраструктури загалом. З розвитком Інтернету, цифрової інфраструктури та накопиченням необхідного потенціалу підприємницької діяльності з'являється можливість подальшого використання цифрових технологій та цифрової трансформації, особливо переходу до нових цифрових видів діяльності. Профільні органи у цьому напрямі мають активізувати свою діяльність.

Цифрова трансформація у різних сферах здійснюється по-різному, у деяких галузях перетворення відбуваються швидше, за іншими – повільніше. У цьому плані суб'єктам підприємництва слід бути готовими до можливих змін і швидше адаптуватися до умов мінливого зовнішнього середовища [1; 4]. Організаційні зміни, що відбуваються під впливом різних факторів, також сприяють цифровій трансформації. Суб'єктам підприємництва доводиться змінювати ділову культуру, клієнтський досвід, процеси, відповідно, та моделі діяльності.

Цифрова трансформація передбачає перетворення як самої діяльності, так і її складових елементів – процесів, операцій та завдань із використанням цифрових технологій. Слід зазначити, що застосування цифрових технологій ведуть до перетворення традиційних моделей діяльності. Так, можна виділити три рівні напрямків цифрової трансформації [3; 5]:

1. Трансформація моделей діяльності – може здійснюватися у напрямках перетворення діючої моделі, створення нової цифрової моделі чи створення нового виду діяльності. Найчастіше зустрічається трансформація діючої моделі діяльності, оскільки перетворення відбувається на рівні існуючих підприємницьких структур.

2. Трансформація процесів – також можна здійснюватися шляхом перетворення існуючих процесів, створення цифрових чи створення нового виду процесів. Процеси можуть бути структуровані за різними ознаками залежно від масштабів діяльності. За призначенням можуть бути основними, допоміжними, процесами управління та розвитку; по взаємозв'язку – послідовними, паралельними та комбінованими; за значимістю – стратегічними, тактичними та оперативними та ін. Виходячи з цього, їхня трансформація може здійснюватися різними способами.

3. Трансформація методів роботи з клієнтами – також залежно від масштабів діяльності охоплює широке коло питань: трансформація програм лояльності; перетворення каналів взаємодії з клієнтами; розвиток дистанційних каналів обслуговування; створення додаткової цінності клієнтам; персоналізація клієнтів і т. ін.

Таким чином, цифрова трансформація має ряд переваг як на рівні підприємницьких структур: формування конкурентних переваг; підвищення прибутковості; збільшення продуктивності; зниження витрат; перетворення моделей діяльності; та ін., так і на рівні суб'єктів управління розвитком підприємництва: поліпшення взаємодії; спрощення комунікацій; поява нових каналів взаємодії; вдосконалення процесів; та ін.

Список використаних джерел:

1. Гринько Т.В., Настиченко Ю.В. Теоретичні засади стратегічного управління людським капіталом підприємства. *Економічний простір*. 2021. № 176. С. 53-58.
2. Гринько Т., Гвініашвілі Т., Каліберда М.С. Стратегічне управління підприємством в умовах цифрової економіки. *Економіка та суспільство*. 2023. № 50. <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2023-50-71>.
3. Котелевець Д.О. Тенденції розвитку цифрової економіки в Україні. *Проблеми сучасних трансформацій. Серія: економіка та управління*. 2022. № 5. <https://doi.org/10.54929/2786-5738-2022-5-03-01>.
4. Hvinishvili, T. Changing the paradigm of strategic enterprise management in a digital economy. *Економічний простір*, 2021. № 172. С. 23-28.
5. Litvishko O., Barnash A., Sibirko N., Kuzmina A. (2022) Digital tools in post-pandemic education: useful lessons. In: Guda, A. (eds) *Networked Control Systems for Connected and Automated Vehicles*. NN. 509 pp.